

Den hvide Djævel

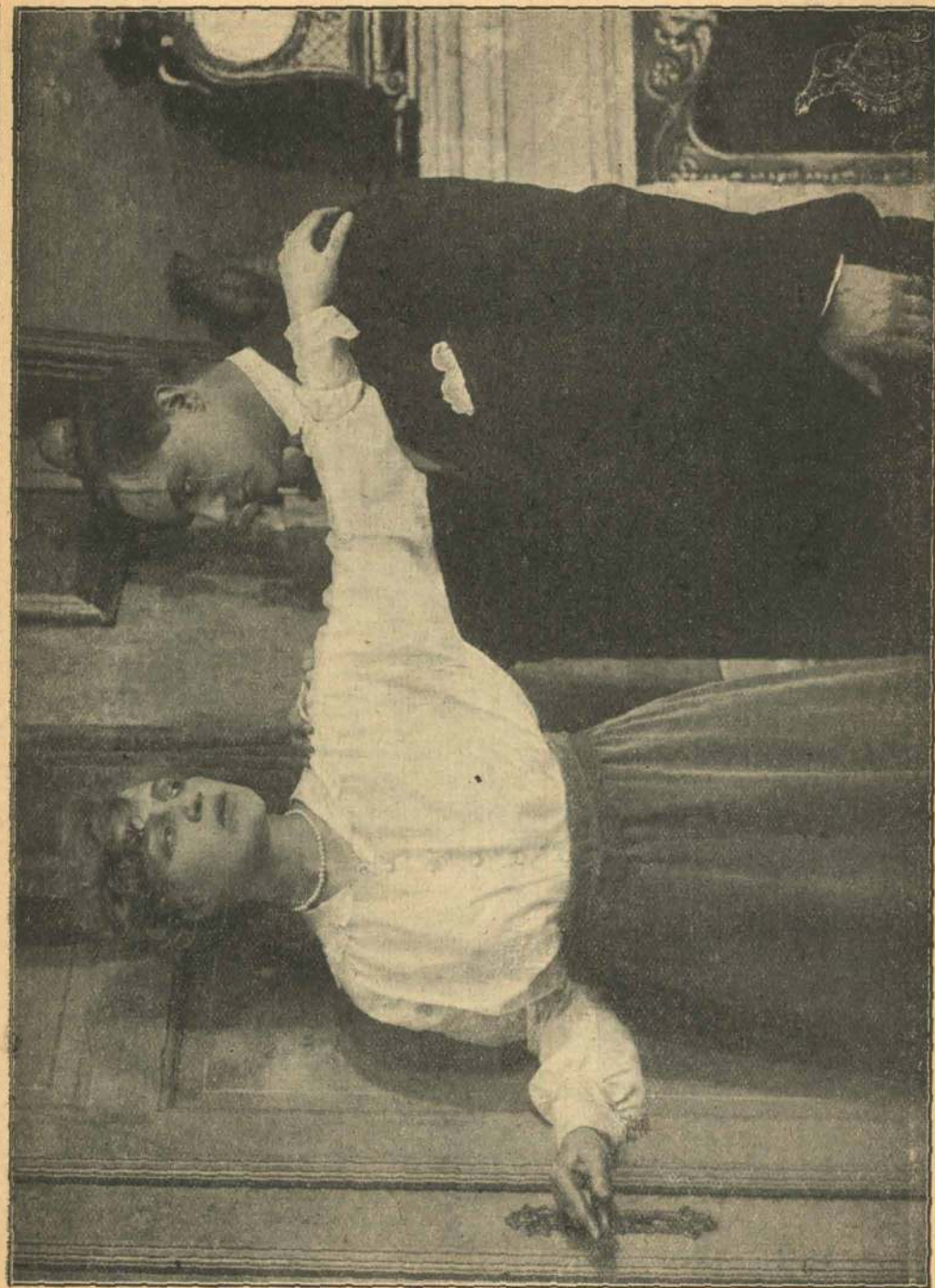
Kriminalroman i 3 Akter 60 Afdl.

Optaget af Nordisk Films Compagni.

Efter Balzac - Jan Gariod - Bruckner
Forhaandlinger
Akt 1 Nr 1346 (Djævelen)
Poulson

A/S «FOTORAMA»
 ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst:
 o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
 Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
 krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Jaques Collin, kaldet »Den hvide

Djævel« Hr. *Svend Kornbech.*

Charles Herveau, Advokat

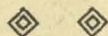
Lucien de Rupembré } . . . Hr. *Carlo Wieth.*

Bankier, Baron de Nucingen . . . Hr. *Johannes Ring.*

Clotilde, hans Datter . . . Frk. *Gerd Egede Nissen.*

Asia Frk. *Gerda Christoffersen.*

Paccard Hr. *Moritz Bielawski.*

Spænding — Handling — Kunst

det er, hvad denne Film ejer. Den er sat op med den Elegance og Behændighed, som Nordisk Films Co. er blevet verdensberømt paa, og den spilles af fremragende Kunstnere. Endelig er dens Emne valgt med virkelig Sans for, hvad Publikum Verden over forlanger, og derfor bliver »Den hvide Djævel« en Sukces og et af Sæsonens store Slagnumre!

Frk. Gerd Egede-Nissen.

AFDELINGERNE:

1. En længe forberedt Flugt iværksættes.
2. Et dristigt Spring.
3. Gennem Kloakernes Labyrinth.
4. Langt fra Fængslet.
5. Advokat Herveau paa Vej til Paris.
6. Opholdet i Landsbykroen.
7. Jaques Collin vejrer et Bytte.
8. Forfulgt.
9. »Jeg vil hellere gaa gennem Skoven.«
10. Overfaldet.
11. Paccard venter sin Chef udenfor Skovhytten.
12. Advokatens Papirer undersøges.
13. Fotografiet.
14. Brevet til Baron de Nucingen.
15. »Køb for en halv Million Staalaktier.«
16. Jaques Collin forklæder sig som Præst.
17. I Paris.
18. Den fattige Student paa sit Kvistkammer.
19. Eksamensdagen.
20. I Asias Marskandiserbod.
21. Lucien lejer sig en Kjøle.
22. En overraskende Lighed.
23. Jaques Collin lægger sin Plan.
24. Ved Eksamensbordet.
25. Udmattet paa Grund af Sult.
26. »Kom igen om et Aar.«
27. Ked af Livet.
28. Jaques Collin kommer med sit Forslag.
29. »Jeg vil gøre Dig rig og berømt.«
30. Ofret, som maa bringes.

31. »For min fattige Moders Skyld!«
32. Udstyret i Overensstemmelse med sin Rolle.
33. Hos Baron Nucingen.
34. Baronens Datter.
35. »Kom og hent Aktierne om en Uge.«
36. Spirende Kærlighed.
37. Den brutale Virkelighed.
38. En Uge senere.
39. Datterens Bøn.
40. Det andet Besøg.
41. Sjælekval!
42. Aktierne udleveres til Lucien.
43. »Gik han? Spurgte han ikke efter mig?«
44. Jaques Collin forsøger at sælge Aktierne i en Bank.
45. I Bankdirektørens Kontor.
46. »Det er jo mine Aktier.«
47. Genkendt.
48. En frygtelig Drøm.
49. Samvittighedsnag.
50. Brevet til Jaques Collin.
51. Jagten efter Forbryderen.
52. Paa Bankens Tag.
53. Trængt ud mod Murkanten.
54. Et Spring for Livet.
55. Lucien tilstaar alt for Clotilde.
56. »Hvis Du elsker mig, tager jeg min Straf!«
57. Politiet kommer.
58. »Min Forlovede er ingen Forbryder!«
59. Papirkniven.
60. Kærligheden dræber!

I Hovedrollen:

Hr. CARLO WIETH.

Den berygtede Storförbryder Jacques Collin — kaldet »Den hvide Djævel« — som i nogen Tid har siddet indespærret i et Tugthus udenfor Paris, har i al Stilhed forberedt sin Flugt. Endelig en Dag finder han Tidspunktet belejligt, og saa omhyggeligt har han forstaaet at afveje Risiko og Chancer, at han uden at møde Hindringer naar udenfor Tugthusets Mure. Aldrig saa snart føler han sig atter fri, før hans evigt arbejdende Forbryderhjerne pønser paa nye Misgerninger.

Paa samme Tid rejser den unge Advokat Charles Herveau til Paris i Erinde for en af sine Klienter, Hr. A. de Villiers. Under Vejs holder han Rast i en Landsbykro. Her ser Jacques Collin ham stige ind i sin Vogn og føler rent instinktivt, at her tilbyder sig Mulighed for et Kup. Han følger efter Vognen. Inde i en Skov stiger Advokaten ud i den Hensigt at spasere Turen gennem Skoven. Skridt for Skridt ledsager »Den hvide Djævel« sit Offer for saa pludselig at styrte sig over det . . .

Jacques Collin skjuler Liget af den myrdede Advokat i en Grøft og dækker det til med vissent Løv, hvorefter han begiver sig til en Hytte i Skoven, hvor han og hans Bande har et

af deres Tilflugtssteder, og hvor Paccard — en af hans trofaste Haandlangere — venter ham. Her ifører han sig en Forklædning som Præst og anlægger en Maske, hvis ærværdige Folder svarer til Klædebonet.

Nogle Dage senere genfinder vi Jacques Collin inde i Paris i en skummel Sidegade, hvor Banden har et andet af sine Tilflugtssteder i en Marskandiserbod, der bestyres af en gammel Heks ved Navn Asia. Netop som Collin staar i Begreb med at træde ind i Bodden, kommer en ung Mand ud derfra. Jacques Collin stirrer forundret efter ham. »Er det virkelig muligt,« siger han til sig selv, »at to Mennesker kan ligne hinanden saa fuldkomment?« Saa forbløffende er Ligheden mellem den unge Mand, som forlod Marskandiserboden, og Charles Herveau, der fandt sin grufulde Død i Skoven udenfor Paris.

Af Asia faar Collin at vide, at den unge Mand, hvis Navn er Lucien de Rupembré, er en fattig Student, som samme Dag skal op til Eksamen og i den Anledning har været hos Asia for at leje en Kjole. I Collins Hjerne udklækkes nu en stor-slaaet Plan, som hans Hjælpere indvies i. I Advokat Herveaus

Besiddelse har han fundet et Brev fra den Klient, i hvis Ærinde Advokaten rejste, til den bekendte Bankier i Paris, Baron de Nucingen. Brevet har følgende Indhold:

Kære Hr. Baron!

For den halve Milion Francs, som jeg endnu har staaende hos Dem, beder jeg Dem købe mig Staalaktier. Min Advokat, Hr Charles Herveau, af hvem jeg for alle Tilfældes Skyld vedlægger et Fotografi, har Fuldmagt til at kvittere for Aktiernes Modtagelse. Jeg anbefaler iøvrigt denne unge Mand til Deres Velvilje.

Deres hengivne
A. de Villiers.

Collins Plan er da ganske enkel. Han vil udgive Studenten Lucien de Rupembré for Advokaten Charles Herveau og saaledes sætte sig i Besiddelse af de Aktier, Advokaten har Fuldmagt til at kvittere for. — Han gaar paa Forhaand ud fra, at Lucien lader sig let fange.

Dreven frem af en brændende Ærgerrighed har Lucien trods knugende Fattigdom givet sig til at studere. For nogle faa Penge, som hans Moder har kunnet afse til ham, har han været i Stand til at kunne leje et Kvistværrelse. Her tilbringer han al den Tid, han ikke anvender paa Forelæsninger, med at læse flittigt til den Eksamen, der betegner Virkeliggørelsen af hans foreløbige Maal. Om den kredser alle hans Tanker. Er den først vel overstaaet, skal han nok naa videre. Og fra sit Kvistkammervindue sender han et længselsfuldt Blik ned mod den By, han drømmer om at erobre.

Tingene udvikler sig imidlertid paa en ganske anden Maade, end han har tænkt sig. Da han staar Ansigt til Ansigt med de tre strenge Professorer, i hvis Hænder hans Fremtidsskæbne er lagt, overvældes han af Udmattelse som Følge af Sult og Mangel paa Søvn. Han gaar fuldkommen fra Koncepterne og bliver sendt bort fra Eksamensbordet med Besked om at komme igen om et Aar. — Det sortner for hans Øjne. Den Ærgerrighed, der saa længe har holdt Modet oppe i ham og har faaet ham til at glemme sin Nød — den er nu knækket, og han føler, at Livet ikke længere er værd at leve. Fra Universitetet begiver han sig til Asias Marskandiserbod for at tilbagelevere den lejede Kjøle. Derfra driver han paa maa og

faa gennem Gaderne. Uvilkaarlig søger hans Skridt ned til Flo- den. Han har allerede gjort sit Regnebrædt op med Livet, da Collin, som har fulgt efter, indhenter ham og foreslaar ham sin Handel. Lucien afviser først Tilbudet, men Collin trænger ind paa ham: hvorfor gør Du Indsigelse? Dit Liv synes Dig dog ikke saa meget værd! Hvorfor ikke sælge det til mig, som til Gengæld vil gøre Dig rig og give Dig Magt? — Lucien har paa Fornemmelsen, at det er selve den onde Frister, der hvisker de gyldne Løfter i hans Øre. — Jacques Collin fortsætter: Jeg vil tvinge denne By, som Du tænkte at erobre, ned for dine Fødder, men Du maa vide, at et saadant Maal naar man ikke uden at bringe et Offer? Er Du villig til at bringe det Offer? — Lucien betænker sig ikke længere, men gaar ind paa Handelen. Overfor sin Samvittighed giver han til Undskyldning, at han kun gør det for sin fattige Moders Skyld . . .

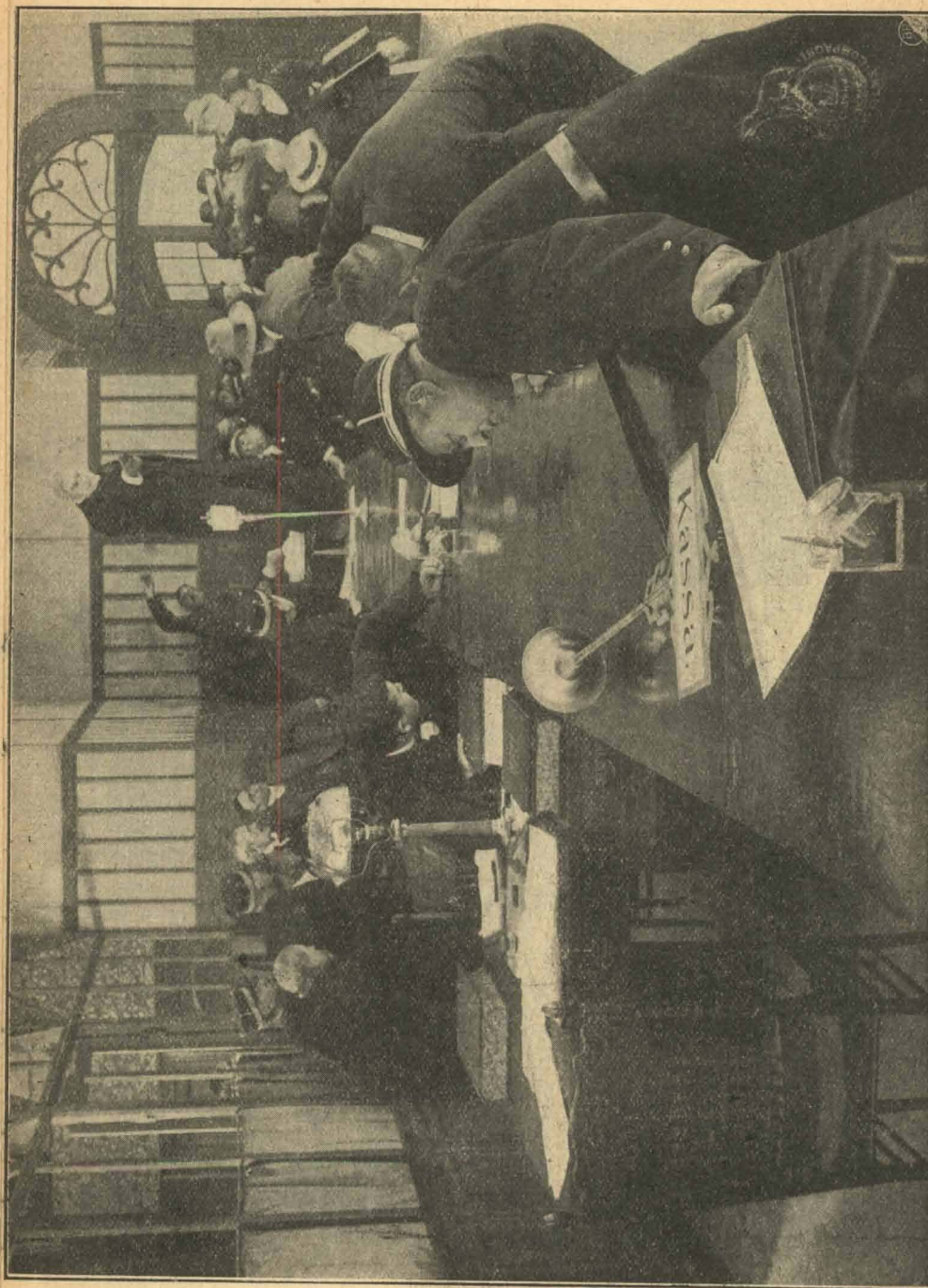
Allerede næste Formiddag er Lucien udstyret i Overens- stemmelse med den Rolle, han skal spille, og han er i de ele- gante Klæder, han nu bærer, ikke til at skelne fra Billedet af den virkelige Advokat Herveau. I dennes Navn aflægger han

Besøg hos Bankieren, Baron de Nucingen, der uden at ane Uraad tager smukt imod den unge Mand med det nette og beskedne Væsen og endda præsenterer ham for sin Datter, Frøken Clotilde, en yndig, ung Pige, hvis sarte Kvindesjæl er uberørt som den nysudfoldede Roses Blade. De to unge Mennesker forelsker sig i hinanden ved det første Blik, de veksler. Lucien erindrer aldrig før i sit Liv at have været stillet overfor et saadant Billede paa Ynde og sjælelig Finhed. Hver Mine i Clotildes Udtryk, hver Linie i hendes Holdning udtrykker Adel. — Hvad Indtryk han gør paa hende, betror hun kun til sin Dagbog. Der skriver hun, at hun har truffet den Mand, der vil faa afgørende Indflydelse paa hendes Fremtidsskæbne.

Denne Spaadom skal — i en alvorlig Betydning — altfor snart slaa til.

Otte Dage efter sin første Samtale med Baron de Nucingen indfinder Lucien sig atter hos denne for at hente Aktierne. Han faar dem ogsaa udleveret og skynder sig med dem til Collin. Denne begiver sig afsted for i den nærmeste Bank at omsætte Aktiernes Værdi i Kontanter. Imidlertid vil Skæbnen, at Baron de Nucingen netop paa det Tidspunkt befinder sig i den paagældende Bank. Han genkender Aktierne som dem, han lige har udleveret til Lucien. Han ser nøjere paa Collin, hvis Træk han genkender efter et Portræt, Aviserne i de sidste Dage har bragt i Anledning af »Den hvide Djævel«s Flugt fra Tugthuset. Politiet alarmeres og ankommer i største Hast. Det synes dog, som om Forbryderen, da han opdager, at han er gaaet i en Fælde, alligevel skal undslippe. Han stormer gennem Bankens Lokale og op gennem Bygningen, til han ad en smal Trappe naar op paa Taget. Her indhentes han af sine Forfølgere, der tvinger ham længere og længere ud mod Murkronen og giver ham derved Valget mellem at overgive sig eller styrte sig ud. Jacques Collin, der har svoret ikke at ville lade sig fange levende, vælger det sidste.

Paa hans Lig finder Politiet Luciens Adresse. Et Par Opdagere sendes afsted for at arrestere ham. Men da de kommer til hans Hotel, finder de kun en Seddel fra Lucien bestemt til Jacques Collin. Paa Sedlen fortæller Lucien, at han elsker Baron de Nucingens Datter, og, at hans Kærlighed til hende er stærkere end hans Ærgerrighed. »Jeg gaar nu«, slutter

Lucien sin Meddelelse, »for at fortælle hende alt. Hvis hun vil tilgive mig, melder jeg mig selv og tager min Straf.«

For sent naar Opdagerne til Baron de Nucingens Palæ. Lucien har, efter at han har opnaaet Clotildes Tilgivelse, ombestemt sig. Han vil dø midt i sin Lykke, og Lovens Haandhævere finder ham som Lig. Han har sonet sin Ærgerrigheds Brøde og sin Synd mod Clotilde.

